

TYGODNIK WILEŃSZCZYZNY

www.tygodnik.lt

DZIŚ

w numerze m. in.

- Deklarowanie zasiewów – wydłużenie terminu do 23 czerwca **str. 2**
- 106. urodziny Stanisławy Woronis **str. 5**

Rota

- 15 lat dumy i inspiracji: Szkoła w Starych Trokach świętuje jubileusz Patrona **str. 1**
- Studzieniczna, Augustów, Rajgród **str. 1**
- Zmiany księży w kościołach na Wileńszczyźnie **str. 3**

PRENUMERATA

2025

**Do 19 lipca
trwa prenumerata
na sierpień
2025 roku.**

**Za 1,93 euro – miesięcznie
za 23,12 euro – rocznie
(indeks 0233);
dla emerytów i osób
niepełnosprawnych –
1,85 euro – miesięcznie
za 22,18 euro – rocznie.
(indeks 0322)**

W KAŻDYM NUMERZE:

ROTA

DODATEK
HISTORYCZNO-PATRIOTYCZNY
DLA POLAKÓW NA LITWIE

Muzyczne święto w sercu Ejszyszek

Dziesiąta edycja Festiwalu „0 złotych wstęgę Solczy”

W sobotę, 14 czerwca br. świątynia Wniebowstąpienia Pańskiego w Ejszyszkach wypełniła się dźwiękami harmonii, wzruszeń i artystycznego kunsztu. Wszystko za sprawą jubileuszowej, X edycji Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Chóralnej „0 złotych wstęgę Solczy” – wydarzenia, które już na stałe wpisało się w pejzaż kulturalny rejonu solecznickiego, stając się jednym z najważniejszych punktów jego muzycznego kalendarza.

Festiwal, którego pomysłodawcą i realizatorem jest Centrum Kultury w Solecznikach, odbywa się we współpracy z samorządem (Dokończenie na str. 4)

Piesza pielgrzymka z Turgiel do Mejszagoły

W hołdzie księdzu prałatowi Józefowi Obrembskiemu

Pod hasłem „Pielgrzymi Nadziei” wędrowali w tym roku uczestnicy XIII Pieszej Pielgrzymki Rejonu Wileńskiego Śladami Księdza Prałata Józefa Obrembskiego, pokonując trasę z Turgiel do Mejszagoły. Tradycyjnie najliczniejszy udział wzięli w pielgrzymce dzieci i młodzież szkolna z rejonu wileńskiego. Zwieńczeniem pielgrzymowego trudu była modlitwa i apel przy grobie legendarnego kapłana Wileńszczyzny.

(Dokończenie na str. 6)

Coraz bliżej zbudowania nowego kościoła w Wilnie

Podjęto ważny krok w kierunku budowy nowego kościoła w wileńskiej dzielnicy Balsiai (okolice Zielonych Jezior). Biorąc pod uwagę szybko rosnącą liczbę mieszkańców w tej części miasta i wyrażaną przez nich chęć posiadania miejsca do wspólnej modlitwy, 11 czerwca utworzono wileński rektorat Balsiai – poinformowała Kuria Archidiecezji Wileńskiej.

„Widząc znaczny wzrost liczby mieszkańców w Balsiai i okolicach i pragnąc zapewnić lepszą opiekę duszpasterską w tej części parafii Odnalezienia Krzyża Świętego w Wilnie (Kalwarii Wileńskiej), ustanawiam wileński rektorat Balsiai” – wskazuje w dekrete arcybiskup wileński Gintaras Grušas.

Inicjatywa na rzecz budowy

(Dokończenie na str. 3)

FOT. WIKTOR JUSIEL

Państwa bałtyckie i Polska podpisały memorandum ws. infrastruktury energetycznej

Państwa bałtyckie i Polska podpisały memorandum na posiedzeniu Rady Unii Europejskiej w Luksemburgu. Dokument stanowi, że kraje będą wymieniać się informacjami i najlepszymi praktykami oraz organizować wspólne ćwiczenia w celu zwiększenia ochrony i odporności krytycznej infrastruktury energetycznej, poinformowało litewskie Ministerstwo Energii.

Według ministerstwa, wraz z podpisaniem dokumentu powołano międzynarodową i międzyresortową grupę roboczą. Będzie ona skutecznie koordynować inicjatywy, wymieniać informacje, wdrażać środki bezpieczeństwa poprzez wspólne wysiłki i zapewniać ochronę kluczowych obiektów energetycznych przed zagrożeniami fizycznymi, cybernetycznymi i innymi, zarówno na lądzie, jak i na morzu.

Memorandum obejmuje rów-

nież plany opracowania modelu ochrony i odporności regionalnej infrastruktury energetycznej tak szybko, jak to możliwe. Plany te będą stosowane przede wszystkim w regionie Morza Bałtyckiego.

Obejmuje również wspólne wysiłki na rzecz ubiegania się o fundusze UE na ochronę krytycznej infrastruktury energetycznej,

zarówno z obecnych, jak i przyszłych wieloletnich programów finansowania UE.

Potrzeba finansowania krytycznej infrastruktury energetycznej została również podkreślona we wspólnym oświadczeniu ministrów krajów bałtyckich podczas Rady ds. Energii.

Na podst. ELTA

Zła wiadomość dla miłośników napojów słodzonych

Sejm przyjął poprawki do ustawy o podatku akcyzowym, zgodnie z którymi od 1 stycznia 2026 roku opodatkowane zostaną napoje słodzone.

Podatek akcyzowy nałożony będzie na bezalkoholowe napoje słodzone zawierające dodany cukier, w ilości przekraczającej 2,5 g na 100 ml napoju, lub substancje słodzące.

Stawka akcyzy w wysokości 7,4 euro za hektolitr produktu będzie stosowana dla napojów słodzonych zawierających do 8 g dodanego cukru na 100 ml napoju. Napoje słodzone zawierające 8 g lub więcej dodanego cukru na 100 ml napoju będą objęte stawką akcyzy w wysokości 21 euro za hektolitr produktu.

Szacuje się, że po zastosowaniu podatku akcyzowego cena 1 litra napoju zawierającego więcej niż 2,5 g, ale mniej niż 8 g cukrów, a także napoju zawierającego tylko substancje słodzące, wzrośnie o 0,09 euro, a cena 1 li-

tra napoju zawierającego 8 g lub więcej cukrów wzrośnie o 0,25 euro, zaś 1 litr koncentratu zdrożeje o 1,27 euro, a 100 g koncentratu – o 0,52 euro.

Z podatku akcyzowego na napoje słodzone zwolnione będą napoje słodzone eksportowane do innego państwa członkowskiego, napoje słodzone przeznaczone do produkcji artykułów spożywczych, napoje słodzone niepacz-

kowane produkowane w placówkach gastronomicznych, napoje słodzone przeznaczone do produkcji wyrobów farmaceutycznych, środków medycznych, suplementów diety, mieszanek dla niemowląt itp.

Dodatkowe przychody uzyskane z opodatkowania napojów słodzonych zostaną przekazane na Fundusz Obrony Państwa.

Na podst. lrs.lt

W maju – najniższa od 13 miesięcy cena prądu na Litwie

W maju tego roku średnia cena energii elektrycznej wyniosła 68 euro za megawatogodzinę i była to najniższa średnia miesięczna cena w ciągu ostatnich 13 miesięcy – poinformowała Państwowa Rada Regulacji Energetyki (VERT).

Według VERT, niższe ceny prądu w maju były spowodowane zwiększoną produkcją energii ze źródeł odnawialnych.

„Spadek ceny energii elektrycznej w maju był spowodowany wystarczająco dużą generacją energii ze źródeł odnawialnych dzięki słonecznej i wietrznej pogodzie. Wzrosła również produkcja w litewskich elektrowniach wodnych” – powiedział cytowany w komunikacie Aivaras Ciesiūnas, dyrektor Departamentu Analizy i Oceny Danych VERT.

W maju najwyższa średnia

dzienna cena na Litwie wyniosła 149 euro/MWh, najniższa – 24 euro/MWh. Tymczasem najwyższa średnia cena godzinowa wyniosła 163 euro/MWh.

W ostatnim miesiącu 30 proc. całkowitej krajowej produkcji energii elektrycznej wytworzyły elektrownie ciepłote, 29 proc. – elektrownie słoneczne, a 28 proc. – elektrownie wiatrowe.

Na podst. vert.lt

Sejm odrzucił propozycje konserwatystów ws. szkół mniejszości narodowych

We wtorek, 17 czerwca, Sejm odrzucił w pierwszym czytaniu przedstawione przez konserwatystów propozycje dotyczące nauczania mniejszości narodowych w państwowym języku litewskim.

Poprawki do ustawy oświatowej zakładały kształcenie dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym wyłącznie w języku państwowym, czyli litewskim. Konserwatyści proponowali też wprowadzenie w szkołach mniejszości narodowych nauczania dwujęzycznego poprzez zwiększenie liczby przedmiotów nauczanych w języku litewskim – historii, geografii, obywatelstwa, ekonomii, przedsiębiorczości i filozofii.

Co prawda, wyżej wymienione zmiany nie dotyczyłyby szkół polskiej mniejszości narodowej.

Ponadto proponowano, aby w szkołach mniejszości narodowych mogły być tworzone klasy litewskie.

Jak podkreślono w uzasadnieniu, jeden z głównych powodów wprowadzenia ww. zmian jest taki, że „niewystarczający poziom znajomości języka litewskiego wśród uczniów należących do mniejszości narodowych uniemożliwia pełną realizację potencjału osobowości i realizację praw konstytucyjnych”.

Gdy przedstawiający projekt poprawek Laurynas Kaščiūnas, przewodniczący konserwatystów, został zapytany, czy analizowana była sytuacja, jak wielu obywateli Litwy narodowości nielitewskiej z powodu braku języka nie może pracować w instytucjach państwowych, to zapewnił, że „naprawdę wiem, że to jest problem”, choć jak sam przyznał: „Konkretnych danych nie posiadam”.

Na sali posiedzeń padło też pytanie, czy może i w szkołach polskich ma być więcej języka litewskiego?

„Tak, ja uważam, że tak samo ma być i w naszych szkołach z polskim językiem nauczania. Ale ważny jest kontekst geopolityczny. Rozumiemy, że jest to bardzo drażliwa kwestia, tak więc proponuję robić to, co można zrobić, aby nie spowodować w danej chwili skomplikowanych łamigłówek geopolitycznych, których nam wcale nie potrzeba, mając na myśli nasze wyjątkowe, bardzo ważne strategicznie, przyjacielskie relacje z nam bardzo drogą Polską. Tak więc proponuję stąpać krok po kroku, zobaczymy, czy dziś zrobimy ten krok, aby w ten sposób iść w prawidłowym kierunku” – mówił Kaščiūnas.

Projekt noweli do ustawy oświatowej autorstwa konserwatystów został odrzucony. Za jego przyjęciem głosowało 34 posłów, 17 było przeciw, a 45 wstrzymało się od głosu.

Po głosowaniu głos zabrał poseł Jarosław Narkiewicz z AWPL-ZChR, zwracając uwagę na to, że temat integracji mniejszości narodowych nieprzerwanie jest poruszany od chwili odzyskania przez Litwę niepodległości, mimo że w tej kwestii zaszło już wiele zmian. „Już od ponad 30 lat mówimy o integracji i nie uświadamiamy sobie, że obok nas są ludzie, którzy dorosli już w czasach niepodległości i wspólnie integrowali się ze społeczeństwem. Jeśli ktoś z osób starszych nie mówi perfekcyjnie po litewsku, to trzeba i zastanowić się, jak im pomóc. Ale jeżeli chodzi o młodzież, to zapraszam odwiedzić szkoły, porozmawiać z przedstawicielami mniejszości narodowych i przekonać się” – mówił Narkiewicz.

Deklarowanie zasiewów – wydłużenie terminu do 23 czerwca

Ministerstwo Rolnictwa przedłużyło termin deklarowania zasiewów do 23 czerwca.

Minister rolnictwa Ignas Hofmanas, biorąc pod uwagę fakt, że na Litwie ogłoszono stan wyjątkowy na szczeblu państwowym z powodu skutków wiosennych przymrozków w sektorze rolnym, i po dokonaniu oceny, że spowolniło to tempo składania deklaracji i znacznie zwiększyło obciążenie pracą specjalistów samorządów, podjął decyzję o niezastosowaniu zmniejszenia płatności dla rolników, którzy złożą lub skorygują swoje wnioski po terminie, tj. do 23 czerwca 2025 r.

Obecnie zatwierdzonych jest 92 858 wniosków (w tym samym czasie 2024 roku pozytywnie rozpatrzono 112 960 wniosków). Zadeklarowana powierzchnia wynosi 2 041 778,41 ha (w tym samym okresie w ub. roku – 2 914 264,21 ha).

Dotychczasowy termin deklarowania zasiewów upływał 13 czerwca. Wnioski byłyby przyjmowane również od 14 czerwca do 23 czerwca, ale wysokość świadczenia byłaby wtedy zmniejszana o 1 proc. za każdy dzień zwłoki.

Na podst. zum.lrv.lt

**TYGODNIK
WILEŃSZCZYZNY**

Wydanie internetowe:
www.tygodnik.lt

Zespół redakcyjny:
Andrzej Kołosowski
Jan Lewicki
Teresa Strumiło

Współpraca:
Monika Urbanowicz

Zygmunt Żdanowicz, radny
samorządu rejonu wileńskiego

Opracowanie komputerowe:
Stawomir Subotowicz

Wydawca:
ZSA „Rejspa” Kalvines 5,
Sužany, rejon wileński
Kolegium redakcyjne

Adres do korespondencji:
LT-09318 Wilno
tel./fax 275-31-66, e-mail: rejspa@rejspa.lt

**Ministerstwo
Spraw Zagranicznych**

Publikacja wyraża jedynie poglądy autora/autorów i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Ministerstwa Spraw Zagranicznych oraz Fundacji Pomoc Polakom na Wschodzie im. Jana Olszewskiego

Projekt finansowany przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej w konkursie „Polonia i Polacy za granicą 2024 – Media i Struktury”

Nowy delegat KEP ds. Duszpasterstwa Emigracji Polskiej

Konferencja Episkopatu Polski poinformowała, że biskup pomocniczy archidiecezji krakowskiej Robert Chrzęszcz został wybrany delegatem KEP ds. Duszpasterstwa Emigracji Polskiej.

Wyboru dokonało 401. Zebranie Plenarne Konferencji Episkopatu Polski obradujące w tym tygodniu w Katowicach.

Bp Robert Chrzęszcz ma 55 lat. W Konferencji Episkopatu Polski jest członkiem Rady ds. Duszpasterstwa Młodzieży, członkiem Zespołu ds. Nowej Ewangelizacji (przy Komisji Duszpasterstwa), Zespołu Roboczego ds. Katechezy Parafialnej oraz członkiem Komisji Nadzorczej Krajowego Biura Organizacyjnego Światowych Dni Młodzieży. Dotychczas był również członkiem Zespołu przy Delegacie KEP ds. Duszpasterstwa Emigracji Pol-

skiej, któremu będzie odtąd przewodniczył.

Jako delegat KEP ds. Duszpasterstwa Emigracji Polskiej bp Chrzęszcz będzie następcą bp. Piotra Turzyńskiego, który zmarł 14 kwietnia br.

Bp Robert Chrzęszcz urodził się 7 października 1969 roku w Wadowicach. Święcenia prezb-

teratu przyjął 14 maja 1994 roku, święcenia biskupie 6 lutego 2021 roku. Jego stolicą tytularną jest Forconium, a dewizą biskupią słowa: Christo Portas Aperite (Otwórzcie drzwi Chrystusowi), zaczerpnięte z homilii Jana Pawła II wygłoszonej podczas inauguracji pontyfikatu.

Fot. Marlena Paszkowska

Coraz bliżej zbudowania nowego kościoła w Wilnie

(Dokończenie ze str. 1)
domu modlitwy w Balsiai zrodziła się w 2018 r., kiedy mieszkańcy tej dzielnicy i okolic przygotowali deklarację o potrzebie budowy chrześcijańsko-katolickiego kościoła w Balsiai. W dokumencie wierni wyrazili chęć pielęgnowania wartości katolickich w swoim środowisku życia i zwrócili się do

archidiecezji wileńskiej z prośbą o stworzenie warunków do budowy domu modlitwy.

Rektorat utworzono pod adresem ul. Balsių 24. W przyszłości w tym miejscu zostanie wybudowany kościół.

Pierwszym rektorem nowo utworzonego rektoratu Balsiai został mianowany ksiądz Witalij Kisiel.

Wzrośnie podatek od zysku

Sejm przyjął nowelizację ustawy o podatku od zysku, która przewiduje podwyższenie od 2026 roku podatku od zysku od osób prawnych.

Zgodnie z przyjętymi poprawkami, standardowa i ulgowa stawka podatku od zysku wzrosną o 1 punkt procentowy do odpowiednio 17 proc. i 7 proc..

Dodatkowe przychody uzyskane z podwyżki podatku od zysku zostaną skierowane na obronność.

W przypadku małego biznesu podjęto decyzję o wydłużeniu okresu z 1 do 2 lat, w którym będzie stosowana zerowa stawka podatku od zysku dla nowo zarejestrowanych spółek. Jednocześnie uzgodniono zniesienie wymogu wobec małych firm co do średniej liczby pracowników, która nie może przekraczać 10, a jedynym kryterium

kwalifikowalności będzie to, czy dochód za okres rozliczeniowy nie przekroczy 300 tys. euro.

„Za” głosowało 96 parlamentarzystów, 19 było przeciw, a 8 wstrzymało się od głosu.

Na podst. Irs.lt

Tragiczny pożar w rejonie wileńskim

W pożarze domu w rejonie wileńskim zginął mężczyzna.

Jak informuje wileńska policja, po ugaszeniu pożaru domu we wsi Pokraugla (gmina Niemenczyn) znaleziono zwęglone ciało 51-lletniego mężczyzny.

Ustalana jest przyczyna pożaru. Wszczęto postępowanie w sprawie ustalenia przyczyn zgonu.

Według Departamentu Ochrony Przeciwpowodzi i Ratownictwa, zgłoszenie o pożarze wpłynęło o godz. 11.41. Po przybyciu na miejsce strażacy zastali objęty płomieniami drewniany dom. Podczas akcji gaśniczej w pokoju na kanapie znaleziono ciało mężczyzny.

Podczas pożaru spalił się dach, ogień strawił pokój. Pozostałe pomieszczenia zostały zalane wodą, uchronione przed płomieniami.

Na podst. pagd.lrv.lt

Obywateli Litwy ewakuowano z Izraela drogą lądową

Szef Narodowego Centrum Zarządzania Kryzysowego (NKVC), Vilmantas Vitkauskas, poinformował, że po zamknięciu przestrzeni powietrznej nad Izraelem, obywatele Litwy zostaną ewakuowani stamtąd drogą lądową.

Z Tel Awiwu obywatele Li-

twy mieli podróżować do granicy z Jordanią lub Egiptem, a stamtąd czarterowym lotem, najprawdopodobniej z lotniska Akaba w Jordanii, na Litwę. Według V. Vitkauskasa, kilkadziesiąt osób, które się zarejestrowały, zrezygnowało z ewakuacji, gdy dowiedziały się, że będą podróżować

drogą lądową, ponieważ nie czuły się bezpiecznie.

Odległość do granicy z Tel Awiwu wynosi 350 kilometrów, czyli około 4 godziny jazdy samochodem. Autobus z ewakuowanymi miał zapewnioną ochronę z ambasady w Tel Awiwie i odjechał we wtorek, 17 czerwca.

Ponadto otrzymano pozwolenie na lądowanie litewskiego samolotu wojskowego w Egipcie, a podróż nim byłaby opcją zapasową.

Według NKVC, 125 osób zarejestrowało się do ewakuacji, z czego 27 nie jest obywatelami Litwy, ale ma powiązania z Litwą.

Poinformowano także, że nie ma informacji o Litwinach znajdujących się w Iranie, którzy chcieliby zostać ewakuowani, a także o obywatelach Litwy rannych w konflikcie.

Na podst. Irt.lt

„Podwileński” niedźwiedź idzie na północ. Specjaliści monitorują sytuację

Niedźwiedź, który w miniony weekend błąkał się po przedmieściach Wilna, obecnie porusza się lasem w kierunku Parku Regionalnego Oświe.

„Niedźwiedź brunatny nadal przemieszcza się przez tereny leśne w kierunku północnym, w kierunku Parku Regionalnego Oświe.

Nadal uważnie monitorujemy sytuację” – poinformowało Centrum Opieki nad Dzikimi Zwierzętami LSMU.

W poniedziałek, 16 czerwca, wieczorem zwierzę było widziane w rejonie wileńskim, w okolicach wsi Purnuszki, i poruszało się na północ kraju.

Specjaliści monitorują przemieszczanie się niedźwiedzia przy użyciu dronów.

Jak informuje Centrum Opieki nad Dzikimi Zwierzętami LSMU, monitorowanie sytuacji aktywnie wspiera Litewski Związek Myśliwych i Rybaków i piloci z Centrum Operacyjnego Bezzałogowych Statków Powietrznych „ID Vilnius” Samorządu m. Wilna.

Przypominamy, że w sobotę rano niedźwiedź był zauważony w podwileńskich miejscowościach Awizenie i Taranda, gdzie biegał między domami. Potem był zauważony w nocy na ulicy Ukmergės, a w niedzielę wieczorem – w Rzeszy w rejonie wileńskim.

Według ekspertów, niedźwiedź prawdopodobnie czuł się zestresowany i błąkał się, szukając wyjścia.

Na podst. lsmu.lt

NOWINY znad Solczy

Dziesiąta edycja Festiwalu „0 złotych wstęgę Solczy”

(Dokończenie ze str. 1)

rejonu solecznickiego oraz parafią Wniebowstąpienia Pańskiego w Ejszyszkach. Ta edycja zgromadziła 16 chórów z Polski i Litwy, czyli około 600 uczestników, a każdy zespół włożył w występ całe serce i duszę. I właśnie o to w tym chodzi – bo muzyka chóralna to nie tylko dźwięki i partytury. To wspólnota, emocje i głos duszy kultury.

Festiwal zgromadził chóry z różnych regionów Litwy, a polscy artyści pięknie dopełnili to międzynarodowe muzyczne święto, wspólnie kształtując barwną i wielogłosową mapę imprezy.

Festiwal zgromadził chóry w trzech kategoriach: najliczniejszą – chóry jednorodne, chóry dorosłe kameralne, chóry dorosłe mieszane oraz chóry dziecięce.

W kategorii chórów jednorodnych jako pierwszy na scenie wystąpił Chór Żeński Centrum Kultury w Ucie – „Sėlija” – liryczny i spójny, niczym echo jezior litewskich. Chór jest laureatem wielu konkursów i festiwali, jego głównym obszarem repertuarowym jest muzyka sakralna i utwory twórców litewskich. Chór Żeński Kolegium Wileńskiego „Vaidilutės” wystąpił z nutą akademickiej finezji i scenicznego wyczucia. To zespół z bogatą geografii występów, w tym międzynarodowych. Z kolei Chór Społeczności Balsiai (Wilno) zaprezentował się jako przedstawiciel lokalnej energii i integracji. Chór powstał w 2019 roku, a jego najważniejszym celem jest śpiewanie z serca. Chór Żeński Uniwersytetu im. Michała Romera z Wilna – to profesjonalne brzmienie o szerokim muzycznym spektrum. Liczący zaledwie dwa lata zespół zadebiutował na Litewskim Świątku Pieśni i regularnie uczestniczy w wydarzeniach uniwersyteckich. Perfekcyjną in-

tonację i nowoczesne podejście zaprezentował Kameralny Chór Żeński Uniwersytetu im. Witolda Wielkiego (Kowno). W ciągu swojej 37-letniej działalności artystycznej chór wykonał ponad 400 koncertów na Litwie i zagranicą. Chór Żeński „Eldija” z Elektrenów, to zespół pełen kobiecej energii i wokalne siły. Początkowo działający jako chór mieszany, od 2018 roku zespół działa w składzie żeńskim. Subtelnością i precyzją słuchaczy urzekł Chór Żeński „Nona” z Koszedarów. To zespół, który jest między innymi współorganizatorem rejonowego Festiwalu Zespołów Lokalnych „Litwo, gdy wypowiadam imię twoje”. Chór Żeński „Agluona” z Birż zauroczył eterycznym wykonaniem z regionalnym kolorytem. Uczestnik licznych konkursów na terytorium Litwy, do Ejszyszek zespół przyjechał po raz pierwszy.

W kategorii chórów dorosłych kameralnych oraz chórów dorosłych mieszanych udział wzięło po trzy zespoły.

Kameralny Chór Mieszany Klinik Santaros (Wilno) – medycyna i muzyka w jednym, i to w doskonałej harmonii. Zespół powstał w 2018 roku, a jego skład stanowią medycy i pracownicy medyczni, ofiarujący część swego wolnego czasu muzyce. Komorowskie Towarzystwo Śpiewacze (Polska) zaprezentowało klasyczny styl i polską duszę chóralną. W swoim repertuarze zespół ma osiem programów o tematyce religijnej i patriotycznej. Kolejnego uczestnika Festiwalu przedstawiać nie trzeba – jest to chór zespołu pieśni i tańca „Solczanie” – lokalna duma z serca Solecznik. Zespół zaprezentował premierowe kompozycje, które wypadły znakomicie na tle konkursowej rywalizacji, spotkając się z bardzo ciepłym przyjęciem i uznaniem jury.

Chór Akademicki Uniwersytetu Rzeszowskiego (Polska) – nie tylko wyśpiewali emocje, ale i... Grand Prix festiwalu. Każde muzyczne wykonanie spotykało się z żywiołową reakcją i serdecznym aplauzem widowni. Nie dodać, nie ująć. Bravo! Chór Młodzieżowy Archikatedry Wileńskiej, to głosy młodości i duchowości splecione w niezwykłą całość. Zespół wykonuje utwory od chorału gregoriańskiego po utwory współczesne, od muzyki liturgicznej, po muzykę świecką i robi to na najwyższym poziomie. Doświadczenie i profesjonalizm, które rozbrzmiewały w każdym akordzie chóru „Collegium Baccalarum” z Olsztyna nieprzypadkowo zostały nagrodzone „Złotą wstęgą Solczy” w tej kategorii.

Chóry dziecięce na Festiwalu prezentowały dwa zespoły: Chór „Canzona” z SP Nr 8 w Siedlcach – tryskający dziecięcą świeżością i radością, która udzieliła się publiczności oraz Chór Szkoły Sztuk Pięknych w Solecznikach – lokalna perełka, która udowodniła, że muzyka dojrzewa już od najmłodszych lat.

Oprócz klasycznych dyplomów – złotego, srebrnego i brązowego – najlepsze zespoły otrzymały unikalne statuetki: Solecznickiego Chórzystę – kolorową, drewnianą rzeźbę autorstwa Antoniego Kamińskiego, która stała się symbolem festiwalu. To prawdziwe dzieło z duszą – zupełnie jak chóralna muzyka.

W tym roku w jury zasiadli eksperci z imponującym dorobkiem: prof. dr hab. Wioletta Miłkowska (Polska) – specjalistka w dziedzinie chóralistyki, dla której każdy akord to historia; prof. dr hab. Iwona Wiśniewska-Salamon (Polska) – burza energii, a do tego pedagog, dyrygentka i muzyczny strateg – surowa, ale sprawiedliwa; prof. Dainius Puišys (Litwa) – dyrygent i autorytet litewskiej chóralistyki, znany z wyczucia barwy i interpretacji; prof. Ilze Valce (Łotwa) – energiczna promotorka muzyki chóralnej na Łotwie, której nie umknie żaden fałszywy dźwięk.

Na zakończenie imprezy głos zabrał mer rejonu solecznickiego Zdzisław Palewicz, który podkreślił kulturowe znaczenie festiwalu.

- Muzyka chóralna to coś więcej niż sztuka – to wspólnota głosów, które łączą ludzi niezależnie od wieku, pochodzenia czy języka. Festiwal nie tylko promuje nasz region, ale buduje mosty serc i emocji – mówił mer.

Główny organizator i serce Festiwalu Gražyna Zabarauskaitė, dyrektorka Centrum Kultury w Solecznikach, nie kryła dumy z udanej kolejnej edycji przedsięwzięcia.

- Festiwal „O złotych wstęgę Solczy” z roku na rok nabiera rozmachu. To nie tylko prestiżowa impreza – to muzyczne święto, które zajmuje ważne miejsce w naszym kalendarzu kulturalnym. Cieszę się, że wspólnie tworzymy przestrzeń, gdzie muzyka spotyka się z duszą – powiedziała dyrektorka, kierując słowa uznania do

władz samorządu, pracowników Centrum Kultury, jurorów, sponsorów imprezy.

Dziesiąta edycja festiwalu pokazała, że muzyka chóralna wciąż ma się świetnie – potrafi poruszać, zachwycać i jednoczyć. W świecie, który pędzi bez tchu, takie wydarzenia są jak moment ciszy przed kolejnym wielkim dźwiękiem – i jak widać, w Ejszyszkach ten dźwięk wybrzmiewa mocno, czysto i pięknie.

WYNIKI FESTIWALU:

KATEGORIA CHÓRÓW DZIECIĘCYCH

Złotą Wstęgę Solczy (91 pkt.) otrzymał Chór „Canzona” Szkoły Podstawowej nr 8 im. Stefana Kardynała Wyszyńskiego w Siedlcach, Siedlce (Polska)

Dyrygent - Dariusz Różański
Srebrną Wstęgę Solczy (81 pkt.) otrzymał Chór Szkoły Sztuk Pięknych im. Stanisława Moniuszki w Solecznikach, Soleczniki (Litwa)

Dyrygent - Natalija Rogożienė

KATEGORIA CHÓRÓW DOROSŁYCH – MIESZANYCH

Złotą Wstęgę Solczy (92 pkt.) otrzymał Chór „Collegium Baccalarum”, Olsztyn (Polska)

Dyrygent - Agata Wilińska
Srebrną Wstęgę Solczy (89 pkt.) otrzymał Chór Młodzieżowy Archikatedry Wileńskiej, Wilno (Litwa)

Dyrygent - Violeta Savickaitė-Paciūnienė

KATEGORIA CHÓRÓW DOROSŁYCH KAMERALNYCH

Srebrną Wstęgę Solczy (87 pkt.) otrzymał Kameralny Chór Mieszany „Klinik Santaros”, Wilno (Litwa)

Dyrygent - Gabrielė Rastenytė-Mališauskienė

Srebrną Wstęgę Solczy (81 pkt.) otrzymało Komorowskie Towarzystwo Śpiewacze, Komorów (Polska)

Dyrygent - Witold Błaszczyk
Brązową Wstęgę Solczy (71 pkt) otrzymał Chór Zespołu Pieśni i Tańca „Solczanie”, Soleczniki (Litwa)

Dyrygent - Elvyra Učkuronis

KATEGORIA CHÓRÓW JEDNORODNYCH

Złotą Wstęgę Solczy (90 pkt) otrzymał Chór Żeński Uniwersytetu im. Michała Romera, Wilno (Litwa)

Dyrygent -

Juozas Mantas Jauniškis

Srebrną Wstęgę Solczy (88 pkt) otrzymał Chór Żeński Kolegium Wileńskiego „Vaidilutės”, Wilno (Litwa)

Dyrygent -

Genovaitė Kumpienė

Srebrną Wstęgę Solczy (84 pkt) otrzymał Kameralny Chór Żeński Uniwersytetu im. Witolda Wielkiego, Kowno (Litwa)

Dyrygent -

Miglė Chmieliauskaitė

Srebrną Wstęgę Solczy (81 pkt) otrzymał Chór Żeński

„Nona”, Koszedary (Litwa)

Dyrygent - Jurgita Jašauskienė

Srebrną Wstęgę Solczy (81 pkt) otrzymał Chór Społeczności Osiedla Balsiai, Wilno (Litwa)

Dyrygent - Justina Kuliūnienė

Brązową Wstęgę Solczy (79 pkt) otrzymał Chór Żeński „Agluona” z Birżańskiego Centrum

Kultury, Birze (Litwa)

Dyrygent - Ieva Morkūnaitė

Brązową Wstęgę Solczy (77 pkt) otrzymał Chór Żeński Centrum Kultury w Ucianie „Sėlija”, Uciana (Litwa)

Dyrygent - Sandra Čipkutė

Brązową Wstęgę Solczy (76 pkt) otrzymał Chór Żeński „El-

dija” z Centrum Kultury w Elektrenach, Elektreny (Litwa)

Dyrygent - Deimantas Raščinskis

Nagrody specjalne jury przyznało następującym zespołom:

Chór Żeński Kolegium Wileńskiego „Vaidilutės”, Wilno (Litwa)

Dyrygent - Genovaitė Kumpienė

Za najlepiej wykonany utwór sakralny – Piotr Jańczak – „Gloria”

Chór Akademicki Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów (Polska)

Dyrygent - Katarzyna Sobas

Za najlepiej wykonany utwór polskiego kompozytora lub polskiej pieśni ludowej – Juliusz Łuciuk – „Nie będę płakała”

Chór Żeński Uniwersytetu im. Michała Romera, Wilno (Litwa)

Dyrygent - Juozas Mantas Jauniškis

Za najlepiej wykonany utwór litewskiego kompozytora lub litewskiej pieśni ludowej – litewska pieśń ludowa, opr. Kęstutis Dau-girdas – „Užaugo liepa”

GRAD PRIZ dla najlepszego zespołu wyłonionego ze wszystkich kategorii, z notą 96 pkt otrzymał

Chór Akademicki Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów (Polska), dyrygent - Katarzyna Sobas.

106. urodziny Stanisławy Woronis

Od 2019 roku każdego 11 czerwca wszystkie drogi prowadzą do Koniuch – do Stanisławy Woronis. Dziś skończyła 106 lat!

Z okazji zacnego jubileuszu z życzeniami do solenizantki przybyli mer rejonu solecznickiego Zdzisław Palewicz, kierowniczka wydziału pomocy społecznej i ochrony zdrowia administracji samorządu Regina Sokołowicz oraz starosta gminy gierwiskiej Paweł Kazarin.

– Za każdym razem, gdy do Pani przyjeżdżam, odczuwam ogromną inspirację. Pani życiowa mądrość pozwala skupić się na tym, co najważniejsze – na istocie życia, na relacjach międzyludzkich i na docenianiu możliwości, jakie nam daje życie. Z okazji 106. urodzin życzę Pani zdrowia i dobrego samopoczucia. Niech codzienność wypełnia ją miłość

bliskich, ciepło i życiowy spokój. Pani życie to ogromny dar dla całej społeczności naszego rejonu – powiedział mer Zdzisław Palewicz, wręczając jubilatce prezent urodzinowy.

106 lat – to nie tylko liczba. To historia, wspomnienia, rodzina, przeżycia i radości. Stanisława Woronis – urodzona, wychowana i całe życie mieszkająca we wsi Koniuchy – tutaj chodziła do szkoły i z rówieśnikami na potańcówki. W wieku 17 lat, w 1936 roku, wyszła za mąż za Władysława Woronisa, również mieszkańca Koniuch. Los jej nie oszczędzał – II wojna światowa, spalenie wsi, zesłanie męża na Syberię do Jakucji – ale seniorka dziękuje Bogu za radości, jakie przyniosło jej życie. Wspomina, jak z przyjaciółmi chodziła na tańce, swoje wesele, narodziny córki w 1940

roku, cudowne ocalenie w nocy z 29 stycznia 1944 roku i ludzi, którzy pomogli jej w najtrudniejszych chwilach.

Zapytana o samopoczucie, Stanisława Woronis żwawo odpowiada, że nogi może i są słabsze, ale jeszcze dają radę – natomiast słuch już szwankuje. Mimo to wciąż interesuje się wiadomościami z rejonu, Litwy i całego świata.

– Dla mnie ważne jest, co dzieje się na świecie. Boże drogi, gdybym tylko mogła, zakończyłabym wszystkie wojny, żeby nie ginęli młodzi ludzie i dzieci – mówi kobieta, która przeżyła II wojnę światową i masakrę w Koniuchach. W życiu najważniejsze są uczciwość i pracowitość. Czas się zmieniały, było różnie, pracowałam w różnych miejscach, spotykałam różnych ludzi, ale

zawsze pracowałam uczciwie – opowiada.

Stulatka mówi, że modlitwa stała się częścią jej codziennego życia. Modli się za wszystkich ludzi, których spotkała na swojej drodze w trudnych chwilach. Mimo pogarszającego się słuchu wciąż jest aktywna – spotyka się z sąsiadkami, utrzymuje kontakt z krewnymi, przyjmuje dzien-

nikarzy, bierze udział w wyborach, a przy tym nie traci poczucia humoru. Cieszy fakt, że pamięta najważniejsze wydarzenia ze swojego życia i potrafi myśleć krytycznie.

Składamy Pani Stanisławie najserdeczniejsze życzenia urodzinowe – życzymy jasnych, ciepłych i słonecznych dni, zdrowia oraz radości na każdym kroku!

Nowy rozdział współpracy: Soleczniki i Żnin łączą siły

Samorząd rejonu solecznickiego oraz powiat żniński w Polsce zacieśniają współpracę. 6 czerwca br. mer rejonu solecznickiego Zdzisław Palewicz i dyrektor Pałacu Lubostroń w powiecie żnińskim (Polska) Aleksandra Nowakowska podpisali list intencyjny o współpracy pomiędzy dwoma instytucjami. To kolejny krok w budowaniu więzi kulturalnych, historycznych i edukacyjnych między regionami, które – choć dzieli je geografia – łączy historia.

Dokument obejmuje postanowienia w zakresie wymiany doświadczeń, organizacji wspólnych przedsięwzięć kulturalnych, wsparcie inicjatyw edukacyjnych, promowanie idei wzajemnego szacunku i przyjaźni.

– Wierzę, że podpisanie niniejszego listu intencyjnego stanie się fundamentem długotrwałej, owocnej współpracy, przynoszącej korzyści obu stro-

nom oraz wspólnocie międzynarodowej – mówi mer Zdzisław Palewicz.

Pałac w Lubostroniu to klasycystyczna rezydencja z koń-

ca XVIII wieku, zaprojektowana przez Stanisława Zawadzkiego dla hrabiego Skórczewskiego. Otoczony malowniczym parkiem krajobrazowym, dziś pełni funkcję instytucji kultury, organizując koncerty, wystawy i wydarzenia artystyczne. To prawdziwa perła architektoniczna Kujaw i miejsce, gdzie historia spotyka się ze sztuką.

Symbolem wspólnej przeszłości Solecznik i Żnina są bracia Śniadeccy – Jan i Jędrzej – wybitni uczeni urodzeni w Żninie, ale także związani z Jaszunami, gdzie znajduje się pałac Balińskich (Śniadeckich), pełniący dziś funkcję centrum kultury. To właśnie tam idee oświecenia i nauki spotykały się z romantyzmem i kulturą polską na Kresach.

Współpraca między Soleczni-

kami a Żninem to nie tylko sentymentalny powrót do wspólnej historii, ale konkretne działania – wymiana młodzieży, projekty edukacyjne, wspólne wydarzenia kulturalne i promocja dziedzictwa. W skrócie: przeszłość inspirowa przyszłość, a Śniadeccy znowu łączą ludzi – tym razem samorządowców i społeczności lokalne po obu stronach granicy.

Podczas wizyty w Żninie merowi towarzyszyła grupa uczniów Gimnazjum im. Jana Śniadeckiego w Solecznikach, zaproszona do Polski przez władze powiatu. Uczniowie wraz z opiekunami spotkali się ze społecznością Liceum Ogólnokształcącego im. Braci Śniadeckich w Żninie, a także uczestniczyli w licznych wycieczkach po mieście i okolicach.

W hołdzie księdzu prałatowi Józefowi Obrembskiemu

(Dokończenie ze str. 1)

„Pielgrzymka śladami ks. Józefa Obrembskiego odbywa się już po raz trzynasty. Stała się ona piękną tradycją, której celem jest dbanie o nasze wartości chrześcijańskie” – powiedziała Janina Klimaszewska z grupy organizacyjnej. Jak podkreśliła, ta pielgrzymka wpisuje się w dzieło przyjętego w 2009 roku przez Radę Samorządu Rejonu Wileńskiego Aktu Intronizacji Chrystusa Króla, który niesie właśnie przesłanie o propagowaniu życia chrześcijańskiego.

Organizowana od 2012 roku pielgrzymka, zainicjowana przez wieloletnią mer rejonu wileńskiego Marią Rekść i organizowana przez Samorząd Rejonu Wileńskiego, ma wciąż na nowo przypominać postać, nauczanie i posłannictwo życiowe patriarchy Wileńszczyzny – księdza prałata Józefa Obrembskiego. 7 czerwca minęła 14. rocznica śmierci tego legendarnego kapłana.

„Jest on dla nas wzorem do naśladowania” – mówiła Klimaszewska.

Na szlaku pielgrzymkowym pątnicy modlili się też w intencji młodzieży, administracji samorządu rejonu wileńskiego, rodzin oraz wszystkich mieszkańców rejonu wileńskiego.

Wędrowali dwa dni

W pielgrzymce tradycyjnie najliczniejszy udział wzięły dzieci i młodzież szkolna z rejonu wileńskiego wraz z nauczycielami. Do pątników dołączyli też wszyscy chętni, komu bliska jest postać księdza prałata Józefa Obrembskiego – duchowego autorytetu mieszkańców Ziemi Wileńskiej.

Uczestnicy tegorocznej pielgrzymki, odbywającej się pod hasłem „Pielgrzymi Nadziei”, wędrowali przez dwa dni. Pierwszego dnia, w piątek, pokonali trasę z Turgiel do Rudomina, a w sobotę szli z Suderwy do Mejszagoly.

Według organizatorów, w pierwszym i drugim dniu pielgrzymki swój udział zapowiedziało łącznie ponad 400 osób. A spośród podwileńskich szkół najliczniejszy udział wzięła społeczność Gimnazjum im. ks. Józefa Obrembskiego w Mejszagole.

Tradycyjnie na pielgrzymko-

wy szlak śladami ks. Obrembskiego wyruszyli też podopieczni Centrum Dziennego Pobytu Osób Niepełnosprawnych w Niemenczynie, którzy co roku biorą w niej udział.

Do pielgrzymów dołączyli i modlili się razem z nimi na Mszy św. w turgielskim kościele poseł na Sejm RL Czesław Olszowski oraz pomysłodawczyni pielgrzymki, wieloletnia mer rejonu wileńskiego, radna Maria Rekść, razem udając się na pielgrzymkowy szlak. Wspólnie z pątnikami wędrowała drugiego dnia posłanka na Sejm RL Rita Tamašunienė.

Skrzynka intencji

Przewodnikiem duchowym pielgrzymki był ksiądz Wiktor Kudriaszow, który od lat zaangażowany jest w jej przebieg. Nad realizacją pielgrzymki czuwała powołana w Samorządzie Rejonu Wileńskiego grupa organizacyjna.

Pielgrzymi nieśli ze sobą skrzynkę intencji, za które modlili się na trasie swej wędrówki. Została ona złożona na ołtarzu podczas uroczystej Mszy św. w kościele Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Mejszagole, która była zwieńczeniem pielgrzymkowego trudu.

Po wspólnej modlitwie odbył się apel przy grobie ks. Józefa Obrembskiego przy mejszagolskim kościele. Jego pamięć uczcili i pielgrzymi, i mieszkańcy miasteczka, i wszyscy, którzy darzą szacunkiem tę postać.

Pielgrzymka wyrusza z Turgiel i podąża do Mejszagoly, bo właśnie w tych miejscowościach

swoją posługę kapłańską pełnił ks. Józef Obrembski.

A tam u kresu dróg czeka nas Matka, czeka Bóg...

Tymi słowami przedstawia relację z drugiego dnia pielgrzymki śladami ks. prałata Józefa Obrembskiego Andrzej Aszkiewicz, nauczyciel religii Gimnazjum im. Konstantego Parczewskiego w Niemenczynie, uczestnik pielgrzymki.

Rok 2025 w Kościele katolickim jest Rokiem Jubileuszowym. Hasło wybrane przez papieża Franciszka jako motto tego roku to „Pielgrzymi nadziei”, co podkreśla motyw duchowej podróży i zaufania Bogu. Otwarte są bramy święte. Ale pięknie jest, gdy są otwarte bramy naszych serc.

W dniu 14 czerwca w Suderwie wrzało. Pielgrzymi szykowali się do dalszej wędrówki. Otrzymała już koszulki w żółtym kolorze – kolorze nadziei, śpiewniczki i inne atrybuty pielgrzymy. Z samego rana wstąpiliśmy do kościoła św. Trójcy, gdzie przed Najświętszym Sakramentem pod przewodnictwem ks. Wiktora Kudriaszowa – duszpasterza pielgrzymki – odmówiliśmy Litanię do Najświętszego Serca Jezusowego. Napisaliśmy również intencje na pielgrzymkę. Piękne przemówienie wygłosił proboszcz parafii pw. św. Trójcy w Suderwie ks. Kęstutis Masevičius. Jego mowę przepełniała radość z tego, że tak liczne jest grono pielgrzymów.

Ustawiliśmy się w szereg za samochodem z flagami z wizerunkiem Chrystusa Króla i za krzyżem. Wyruszyliśmy w dalszą drogę

– w dwunastokilometrową przygodę pielgrzymkową do Mejszagoly. Była to droga, którą często jeździł konno lub samochodem ks. prałat Józef Obrembski.

Na pielgrzymce jak na pielgrzymce... Na początku straszy nas trasa, trudy wędrówki, ale potem nabieramy powietrza w płuca i wyruszamy z werwą młodzieńczą do celu.

Na drodze pielgrzymiej spotykamy ludzi dobrej woli i dobrego serca, którzy otaczają opieką wędrujących pielgrzymów. Mielśmy szczęście spotkać takich ludzi na swojej drodze. Byli to mieszkańcy starostwa w Dukstach, którzy przyzykowali poczęstunek oraz wodę dla spragnionych pielgrzymów.

Na pielgrzymce jest jak w życiu. Raz mamy pod górkę, raz – z góry. Szliśmy wytrwale chwalić Boga pieśnią i słowem, modląc się o pokój na świecie. Jak mówi często ks. Wiktor, „Pielgrzymka to forma modlitwy – modlimy się bowiem umysłem, słowem i ruchem”. Żadne telefony komórkowe nie zastąpią tej frajdy obcowania z Panem Bogiem. „Od wygody do przyrody, od przyrody do przyrody” – żartował ks. Wiktor.

Na pielgrzymim szlaku nie tylko ogarnia nas zmęczenie, doznajemy bólu nóg, ale przeżywamy piękne chwile i afirmację otaczającej nas przyrody. Tu i ówdzie pojawiały się schłodzone domki, których gospodarze witali nas ciepło. Pogoda była słoneczna, a lekki powiew wiatru orzeźwiał pielgrzymów.

W pielgrzymce brała udział wspaniała młodzież ze szkół rejonu wileńskiego oraz ich wychowawcy, którzy tworzyli jedną Bożą rodzinę, śpiewającą i emanującą wielką radością. Pielgrzymuję na tym szlaku od ponad 10 lat. Jestem szczęśliwy, że mam siły tę drogę pokonać. Staram się również angażować uczniów ze szkół, w których pracuję. Przynosi mi to ogromną satysfakcję i radość w sercu.

Piękne świadectwo o ks. Józefie Obrembskim dała Józefa Markiewicz – uczestniczka pielgrzymki, a jednocześnie kustoszka Muzeum Księdza Prałata Józefa Obrembskiego. Prałat Józef Obrembski przez długie lata służył całej Wileńszczyźnie.

W trakcie pielgrzymki były znamiona działania Boga. Na szlaku spotkaliśmy rodzinę, wychodzącą z domu, która wyruszała do kościoła, aby ochrzcić dziecko. „Jeszcze jedna nowo ochrzczona osoba w naszej wspólnocie kościelnej” – powiedział ks. Wiktor Kudriaszow. Był to dobry znak świadectwa wiary w Chrystusa.

I wreszcie na horyzoncie pojawiły się wieże mejszagolskiego kościoła. Spoglądając na nie nasze serca pałały i radośnie chwaliły Boga. Chusteczki podnieśliśmy do góry i machaliśmy nimi, a przechodnie nam wiwatowali.

Już triumfalne wejście do kościoła... Cisza i głęboka modlitwa...

Mszę św. celebrował proboszcz parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Mejszagole ksiądz Edward Dukiel. Podczas Mszy św. złożyliśmy swoje intencje modlitewne jako ofiarę Bogu.

„Na pielgrzymim szlaku idziemy śladami Jezusa, bliskich ludzi, tych, którzy są bohaterami. Oni są naszymi przykładami. Naśladujemy bowiem prawdziwych autorytetów. Takim autorytetem był ks. Józef Obrembski, o którym ludzie nadal pamiętają. Był kapłanem ponad 60 lat i był człowiekiem dobrego nastawienia. To jest już XIII-ta pielgrzymka i coraz więcej o niej ludzie wiedzą. Ksiądz prałat Józef przez swoje życie świadczył o Chrystusie. Często mawiał: „Żyć z Bogiem”. Tegoroczna pielgrzymka jest z okazji 15-ej rocznicy intronizacji Chrystusa Króla w rejonie wileńskim i upamiętnienia 14-ej rocznicy śmierci księdza prałata. W nasze czasy trudno żyć – drożyna, wielkie napięcie w świecie. Odpowiedź na to jest prosta. Żyć trzeba z Bogiem. A kto żyje z Bogiem, żyje z ludźmi. Kto pozna Boga, ten pozna siebie. Dziś z miłością szliśmy tym szlakiem pielgrzymim. I w miłości nadal należy trwać” – powiedział w kazaniu ks. Wiktor Kudriaszow.

Na zakończenie naszego szlaku pielgrzymkowego uczestniczyliśmy w apelu przed grobem ks. Józefa Obrembskiego. Odmówiliśmy „Anioł Pański” wierząc, iż ksiądz prałat będzie wyniesiony na ołtarze jako Błogosławiony.

Rita Tamašunienė, posłanka na Sejm Republiki Litewskiej, również uczestniczyła w pielgrzymce. Na zakończenie podziękowała komitetowi organizacyjnemu i nam wszystkim za ogromny trud pielgrzymowania.

A w końcu naszej pielgrzymki czekała na zmęczonych pielgrzymów agapa z pysznymi kybunami i ciastem.

W imieniu własnym i w imieniu innych pielgrzymów składam słowa podziękowania Samorządowi Rejonu Wileńskiego, komitetowi organizacyjnemu na czele z Janiną Klimaszewską, jak też wszystkim tym, którzy przyczynili się do tej świętej sprawy.

W stolicy

W Wilnie otwarto ośrodek i pracownię dla osób niepełnosprawnych – będą uprawiać rośliny i produkować biohumus

W stolicy, w dzielnicy Wilcza Łapa, otwarto pracownię socjalną i ośrodek pobytu dziennego. W nich osoby z niepełnosprawnością intelektualną i psychospołeczną będą rozwijać i doskonalić swoje umiejętności: będą uprawiać rośliny, produkować biohumus, robić na drutach odbłaskowe szaliki. Wszystko to ma na celu umożliwienie takim osobom w przyszłości, w oparciu o nabyte kompetencje, integrację na rynku pracy – informuje Samorząd m. Wilna.

W ośrodku nie tylko będą świadczone usługi dzienne i wytwarzane nietypowe produkty, ale też otrzymane pieniądze zostaną wykorzystane na rozszerzenie lub udoskonalenie działalności ośrodka.

W centrum dziennego pobytu i w pracowni socjalnej będzie mogło spędzać czas i pracować 40 osób z niepełnosprawnością intelektualną lub psychospołeczną. Pomagać im będzie ponad 20 specjalistów: pracownicy socjalni i opieki indywidualnej, specjalista ds. zatrudnienia, pielęgniarka, a w pracowni – majstrowie.

Stołeczny samorząd już drugi rok z rzędu finansuje świadczenie usług w ramach pracowni socjal-

nych, konsekwentnie poszerzając ich dostępność. Podczas zajęć osoby niepełnosprawne rozwijają umiejętności zawodowe, kompetencje społeczne i kreatywność, wzmacniając w ten sposób swoją samoocenę i niezależność. Tworząc bezpieczne środowisko do komunikacji i wsparcia emocjonalnego, pracowni socjalne często stają się pierwszym krokiem w kierunku pomyślanej integracji osób niepełnosprawnych na rynku pracy.

Centrum pobytu dziennego z pracownią socjalną na Wilczej Łapie należy do Domu Usług Socjalnych na Wołokumpiach.

Realizacja projektu trwała około półtora roku. Wybudowa-

ny na działce niedaleko rzeki Wilia budynek ma powierzchnię niemal 500 metrów kwadratowych domów, obok znajduje się szklarnia (ok. 200 metrów kwadratowych). Wartość projektu wynosi 2,9 mln euro (z VAT). Nad jego realizacją czuwała Vilniaus vystymo kompanija, wykonawca – firma „Veikus”.

Nowy, parterowy budynek mieści również pomieszczenia administracyjne, kuchnię/jadalnię, gabinet pielęgniarki i salę rekreacyjną.

Szacuje się, że w Wilnie mieszka ponad 4 tys. osób w wieku produkcyjnym z niepełnosprawnością psychospołeczną lub intelektualną.

Międzynarodowa uwaga ponownie skierowana na Wilno: stolica znalazła się na liście najbardziej zrównoważonych miejsc turystycznych w Europie

Stolica Litwy otrzymała kolejne ważne międzynarodowe wyróżnienie – prestiżowy brytyjski magazyn podróżniczy „Wanderlust” umieścił Wilno na Liście Najbardziej Ekologicznych i Zrównoważonych Miejsc Podróżniczych w Europie 2025 (ang. Travel Green List Europe 2025). Miasto zostało wybrane spośród setek ocenianych destynacji i znalazło się wśród zaledwie 17 miast i regionów, które spełniają najwyższe standardy zrównoważonego rozwoju.

Wilno docenione zostało za obfitość terenów zielonych, zrównoważoną infrastrukturę i konsekwentne wysiłki na rzecz pielęgnowania różnorodności biologicznej miasta. Aż 70 proc. terytorium Wilna stanowią strefy zielone, a w całym mieście jest ponad 140 km ścieżek rowerowych i prawie 1 500 km ścieżek dla pieszych.

Wyróżniono również takie inicjatywy, jak 100-kilometrowy

szlak wokół Wilna, łączący naturalne i kulturalne miejsca miasta oraz bezpłatne źródła wody pitnej w całym mieście.

„Lista magazynu „Wanderlust” to ważne międzynarodowe wyróżnienie, które potwierdza, że konsekwentne zazielenianie miasta i zrównoważone inicjatywy przynoszą wymierne rezultaty. Wilno w coraz większym stopniu staje się atrakcyjnym i odpowiedzialnym miejscem do podróżowania. Nie jest przypadkiem, że

wyróżnienie to ogłoszono w roku, w którym jesteśmy Zieloną Stolicą Europy 2025. Inspiruje nas to do kontynuowania zrównoważonego rozwoju miasta i dawania przykładu innym europejskim miastom” – mówi mer Wilna Valdas Benkunskas.

Magazyn „Wanderlust” jest jednym z najbardziej znanych brytyjskich czasopism podróżniczych, który co roku dociera do ponad 1,2 miliona czytelników na całym świecie.

Aktywność fizyczna dzieci w Wilnie: trwa renowacja boisk przedszkolnych

12 czerwca podczas otwarcia boiska sportowego przy Żłobku-Przedszkolu „Pasakaitė” w Wilnie zaprezentowano działania stołecznego samorządu na rzecz modernizacji infrastruktury sportowej miasta i wzmocnienia aktywności fizycznej dzieci.

W 2022 r. Samorząd m. Wilna rozpoczął projekt renowacji boisk przedszkolnych i co roku odnawiał po 10 takich obiektów. Obecnie trwa otwarcie 10 urządzonych już boisk, których renowacja rozpoczęła się w 2024 roku. W tym roku urządzonych zostanie 14 kolejnych boisk, a w 2026 roku – kolejnych 18. Samorządowy projekt potrwa do 2027 roku. Na realizację prac samorząd przeznacza rocznie około 300 tys. euro.

Wysokiej jakości aktywność fizyczna w wieku przedszkolnym jest wyjątkowo ważna, zajęcia ruchowe bowiem stymulują procesy poznawcze dzieci – ich zdolność do współpracy, przestrzegania zasad, rozwijania samoregulacji i stabilności emocjonalnej. Poprzez aktywną zabawę dzieci zyskują pewność siebie, rozwijają odpowiedzialność i inicjatywę.

Przy stołecznych żłobkach-przedszkolach budowane są owalne wielofunkcyjne boiska sportowe z nowoczesną gumową nawierzchnią. Dostosowane są do gry w koszykówkę, piłkę nożną i uprawianie innych sportów. Boiska są bezpieczne, otoczone gumowymi krawężnikami. Przed rozpoczęciem prac wszystkie potrzeby społeczności przedszkolnych są z nimi koordynowane.

Podczas prezentacji doświadczeniem reprezentowanej placówki podzieliła się zastępca dyrektora ds. edukacji Żłobka-Przedszkola „Pasakaitė” w Wilnie Edita Navardauskienė: „Nowo urządzone boisko sportowe w naszej placówce przedszkolnej to kolejna tętniąca życiem

przestrzeń dla dzieci, ich rodziców, nauczycieli i wszystkich członków społeczności, zachęcająca ich do aktywności i promowania zdrowego stylu życia. Ta kolorowa, nowoczesna i nastawiona na aktywność przestrzeń poszerzy możliwości nauczycieli w zakresie tworzenia nowych kontekstów edukacyjnych dla dzieci, wzmocni zdrowie fizyczne i psychiczne wszystkich członków naszej społeczności przedszkolnej oraz przyniesie wiele pozytywnych emocji. Jesteśmy wdzięczni Samorządowi m. Wilna za ten wspaniały prezent i stworzoną dla wychowanków żłobka-przedszkola „Pasakaitė” możliwość zdrowego i aktywnego dorastania”.

Samorząd m. Wilna aktywnie zarządza również pozostałą infrastrukturą sportową w mieście. Urządzono i odnowiono 37 szkolnych boisk sportowych. Do września br. dobiegną końca prace przy odnowie boisk przy gimnazjum „Ozo”, szkole-centrum wielofunkcyjnym „Saulėtekio” i gimnazjum „Užupio”. Wkrótce rozpocznie się rekonstrukcja stref sportowych w starostwach – odnowionych zostanie ogółem 21 takich przestrzeni.

Wilno wzmacnia swoje zdolności obronne

Podczas gdy państwo tworzy parki fortyfikacyjne na terenach przygranicznych, Wilno postanowiło dodatkowo wzmocnić obronność miasta. W tym celu w stolicy powstał park środków kontro- mobilności „Tarcza Wilna”, który w przypadku zagrożenia militarnego pozwoli urządzić 55 punktów blokujących.

W skład parku wchodzi: 672 „zęby smoka”, 896 drogowych „jeży” składanych i 448 betonowych bloków drogowych. Kosztowało to samorządowi, jak podano w komunikacie, 752,2 tys. euro.

Środki te zostaną przetestowane jesienią, gdy odbędą się zakrojone na szeroką skalę ćwiczenia wojskowe. „Będziemy mogli ocenić naszą mobilność, szybkość, z jaką możemy ich transportować, szybkość, z jaką możemy realizować rozkazy wojskowe dotyczące ich rozmieszczenia itd.” – powiedział mer.

Środki kontro- mobilności będą magazynowane na terytorium firmy „Grinda” na Wilczej Łapie, a także w Nowej Wilejce.

Utworzenie parku środków kontro- mobilności zainicjował i sfinansował samorząd stołeczny. Inicjatywa ta jest częścią miejskiej polityki bezpieczeństwa i ma na celu wzmocnienie zdolności obronnych stolicy.

Na podst. ELTA

Prognoza pogody na tydzień						
Czwartek 19 czerwca	Piątek 20 czerwca	Sobota 21 czerwca	Niedziela 22 czerwca	Poniedziałek 23 czerwca	Wtorek 24 czerwca	Środa 25 czerwca
17°C	17°C	19°C	23°C	26°C	22°C	19°C
12°C	10°C	9°C	11°C	14°C	15°C	12°C
Księżyc:						
PEŁNIA OSTATNIA KWADRA NÓW 1 KWADRA						

KALENDARZ CODZIENNY

Czwartek, 19 czerwca

Boże Ciało

Słońce: wsch. – 4.41, zach. – 21.59
Długość dnia – 17 godz. 18 min.
Gerwazego, Julianny, Michaliny, Odon, Protazego, Romualda

Piątek, 20 czerwca

Światowy Dzień Uchodźcy

Słońce: wsch. – 4.41, zach. – 21.59
Długość dnia – 17 godz. 18 min.
Benigny, Bogny, Florentyny, Małgorzaty, Rafała, Władysława

Sobota, 21 czerwca

Światowy Dzień Hydrografii
Słońce: wsch. – 4.42, zach. – 21.59
Długość dnia – 17 godz. 18 min.
Alicji, Alojzego, Marty, Rudolfa

Niedziela, 22 czerwca

Światowy Dzień Lasu

Deszczowego Słońce:

wsch. – 4.42, zach. – 21.59

Długość dnia – 17 godz. 17 min.

Albana, Jana, Paulina, Tomasz

Poniedziałek, 23 czerwca

Dzień Ojca w Polsce

Słońce: wsch. – 4.42, zach. – 21.59
Długość dnia – 17 godz. 17 min.
Agrypiny, Albina, Arystoklesa, Józefa, Tomasz, Wandy, Zenona

Wtorek, 24 czerwca

Św. Jana Chrzciciela

Słońce: wsch. – 4.42, zach. – 21.59
Długość dnia – 17 godz. 17 min.

Danuty, Jana, Józefa, Wiliama

Środa, 25 czerwca

Międzynarodowy

Dzień Marynarza

Słońce: wsch. – 4.43, zach. – 21.59
Długość dnia – 17 godz. 16 min.
Doroty, Lucji, Maksyma, Wilhelma

19 CZERWCA

1922 – przyłączenie Górnego Śląska w wyniku decyzji poplebiscytowych i powstań śląskich, do Polski; wkraczają wojska polskie.

1997 – w Glinciskach na krzyżu stojącym nad zbiorową mogiłą Polaków, zamordowanych przez policję litewską w 1944, umieszczono pamiątkową tablicę.

– Sejm Polski przyjął ustawę powołującą Uniwersytet w Białymstoku (od 1968 filia UW).

20 CZERWCA

1942 – urodził się Brian Douglas Wilson, amerykański muzyk, lider zespołu The Beach Boys.

1997 – zmarł w Lublinie Sergiusz Riabinin, poeta, biolog i przyrodnik, twórca nowoczesnej fenologii (ur. 1918).

21 CZERWCA

1722 – w Wilnie (Trynopolu) został konsekrowany kościół pw. Trójcy Świętej i Objawienia Pańskiego. W okresie sowieckim był zamknięty, w 1992 wraz z klasztorem trynitarzy zwrócony kurii – ob. centrum rekolekcyjne.

1932 – urodził się Lalo (jako Boris) Schiffrin, argentyński kompozytor (filmy *Mission: Impossible*, *Nieugięty Luke*), pianista i dyrygent pochodzenia żydowskiego.

22 CZERWCA

1372 – w bitwie morskiej pod La Rochelle francusko-kastylijskie siły pokonały angielskie. Anglicy stracili dominację na morzu na

rzecz Francji w wojnie stuletniej. 1812 – w Wyłkowyszkach Napoleon Bonaparte w rozkazie dziennym do armii ogłosił początek II wojny polskiej – z Rosją.

23 CZERWCA

1262 – podczas wyprawy zbrojnej Litwinów i Rusinów (dow. Mendog) zdobyto i spalono Jazdów (ob. Ujazdów, Warszawa), zginął książę mazowiecki Siemowit I (ur. 1215), jego syn Konrad dostał się do niewoli.

1972 – urodził się Zinedine Yazid Zidane, „Zizou”, znany francuski piłkarz, mistrz świata i Europy, laureat Złotej Piłki, trener.

– zmarł Hans Jenny, szwajcarski lekarz, filozof, pianista, badacz fal dźwiękowych, zapoczątkował cymatykę (kimatykę) (ur. 1904).

24 CZERWCA

972 – w bitwie pod Cedynią Mieszko I zwyciężył wojska margrabiego Hodona, utrwaliło to wpływy Polan na Pomorzu.

25 CZERWCA

1142 – zmarł Wilhelm z Vercelli, święty, włoski pustelnik na Monte Virgiliano, założyciel zakonu własnej reguły (wilhelmianie, z czasem dołączyli do benedyktynów) (ur. 1085).

1822 – zmarł Ernst Theodor Amadeus Hoffmann, niemiecki poeta, pisarz prekursor fantastyki grozy (tzw. weird-fiction, *Dziadek do orzechów*) (ur. 1776).

Wl. P.

** OSTATNIA STRONA ** OSTATNIA STRONA **

40-lecie Panoramy Raclawickiej we Wrocławiu

14 czerwca 1985 r. we Wrocławiu została otwarta Panorama Raclawicka – imponujące dzieło sztuki i technologii XIX wieku, a także jedno z najciekawszych muzeów historycznych w Polsce. Do dzisiaj odwiedziło je blisko 12 mln osób.

Podczas uroczystości jubileuszowych Hanna Wróblewska, minister kultury i dziedzictwa narodowego, wręczyła Medale „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” dla twórców i konserwatorów Panoramy Raclawickiej. Złote Medale otrzymali Ewa Dziekońska, współautorka projektu rotundy, Jan Weryński, twórca konstrukcji rotundy oraz Maria Kubaczka-Regulińska, wieloletnia konserwatorka. Brązowym Medalem uhonorowana została Beata Stragierowicz, pracownica Muzeum Narodowego we Wrocławiu, która od 40 lat bada historię Panoramy Raclawickiej.

Historia Panoramy Raclawickiej

„Panorama Raclawicka” to monumentalne płótno olejne o wymiarach 15 × 114 m. Przedstawia bitwę pod Raclawicami z 4 kwietnia 1794 roku – kluczowe zwycięstwo wojsk Tadeusza Kościuszki nad Rosjanami podczas insurekcji kościuszkowskiej. Pomysłodawcą obrazu był lwowski malarz Jan Styka, który do współpracy przy jego tworzeniu zapro-

sił Wojciecha Kossaka. Pomagali im Ludwik Boller, Tadeusz Poppel, Zygmunt Rozwadowski, Teodor Axentowicz, Włodzimierz Tetmajer, Wincenty Wodzinowski i Michał Sozański. Autorom zależało na upamiętnieniu tradycji narodowych w 100. rocznicę insurekcji kościuszkowskiej.

Okazją do realizacji projektu Styki stała się Powszechna Wystawa Krajowa w 1894 roku we Lwowie. Specjalnie tkane płótno zakupiono w Brukseli, zaś żelazną konstrukcję rotundy projektu Ludwika Ramuła – w Wiedniu. Budynek rotundy w parku Stryjskim we Lwowie gotowy był w lipcu 1893 roku. Natomiast panoramowe dzieło powstało w ciągu zaledwie 9 miesięcy, między sierpniem 1893 a majem 1894 roku. Uroczyste otwarcie „Panoramy Raclawickiej” nastąpiło 5 czerwca 1894 roku. Od początku dzieło cieszyło się ogromnym zainteresowaniem, stając się jedną z głównych atrakcji przyciągających turystów do Lwowa.

Obraz przeżył bombardowania wojenne, wieloletnią egzystencję z trutką na szczury w prowizorycznej drewnianej skrzyni, a następnie wraz z częścią zbiorów Ossolineum trafił do Wrocławia. Przez wiele lat nie był jednak udostępniany publiczności ze względu na niewygodną dla władz PRL-u tematykę. Panorama Raclawicka, jako rotunda przy ul. Jana Ewangelisty Purky-

niego we Wrocławiu, eksponująca obraz przedstawiający zwycięską bitwę pod Raclawicami, została otwarta 14 czerwca 1985 roku, stając się główną atrakcją miasta.

„Od szkicu do panoramy” – wystawa ukazująca kulisy powstania arcydzieła

Od 15 czerwca do 12 października br. w gmachu głównym Muzeum Narodowego we Wrocławiu można będzie obejrzeć wystawę „Od szkicu do panoramy”. Ekspozycja została zorganizowana w związku z jubileuszem 40-lecia udostępnienia Panoramy Raclawickiej.

Najważniejszym punktem wystawy jest wypożyczona z prywatnej kolekcji „Mała Panorama Raclawicka”. Olejny „prototyp” wielkiej „Panoramy” był pomocniczym narzędziem dla artystów, umożliwiającym precyzyjne zaplanowanie kompozycji, perspektywy oraz rozmieszczenie postaci i scen batalistycznych na pełnowymiarowym płótnie.

Wystawa przypomina twórców biorących udział w realizacji niezwykle dzieła. Prezentuje również prace podejmujące temat bitwy pod Raclawicami, ale namalowane przez artystów nie biorących udziału w powstawaniu „Panoramy Raclawickiej”, m.in. Jana Matejki czy Józefa Chełmońskiego.

MKiDN

ŚMIECH NA ZDROWIE

– Jeśli obywatel wydaje więcej niż 50 proc. swoich dochodów na żywność, jest biedakiem.

– Nie mogę, 70 proc. moich dochodów idzie na ratę za mieszkanie i opłaty!

– Gratuluję, to jesteś klasa średnia.

Szybko, tanio, dobrze. Kiedyś można było wybrać dwa z trzech. Dzisiaj, z powodu inflacji – tylko jedno.

Co wprawdzie zdrożało – kura czy jajka?

Rozmawia dwóch gości handlujących na forexie:

– Zarobiłem 100 proc. w ciągu tygodnia!

– To to każdy potrafi. Spróbuj zarobić 100 proc. rocznie.

W kraju mamy takie tempo rozwoju, że w sklepach są już

przyszłoroczne ceny. A o stacjach benzynowych to lepiej nie mówić.

Jeśli ludzie przestaną wierzyć w propagandę, to czas na legalizację marihuany.

Wnuczek zrozumiał, że dziadek nieco przesadzał w swoich opowieściach wojennych, kiedy po raz pierwszy obejrzał „Rambo”.

– Czy podczas służby wojskowej zabiłeś kogoś?

– Służyłem jako kucharz, więc jest to możliwe.

– Mam dwie nowiny...
– Jak zwykle – dobrą i złą?
– Tak jakby, ale dwa w jednym.
– To znaczy?
– Dziadek przestał chrapać.

Wygląda na to, że nie jestem

na tyle głupi, żeby być szczęśliwym...

Mama często mówiła swojemu synowi: „Dopóki nie zjesz, nigdzie nie pójdziesz!”

A syn złośliwie zjadł wszystko i nigdzie nie poszedł.

Po angielsku „I was born” oznacza zostałem urodzony. Po naszymu mówi się „urodziłem się”. Jakoś tak od małości wszystko musimy robić sami.

– Kochanie, kocham cię i zawsze będę z tobą!

– No, no, tylko mi tu bez gróźb!

9 771648 531003